

Sygn. akt I C 1872/21 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2022 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Jasiński

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2022 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.

przeciwko T. O.

o zapłatę

I. zasądza od T. O. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone od kwot:

1. 602,71 zł (sześćset dwa złote siedemdziesiąt groszy) od 16 września 2020 r. do 21 czerwca 2021 r.;
2. 690,92 zł (sześćset dziewięćdziesiąt złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) od 16 października 2020 r. do 21 czerwca 2021 r.;
3. 690,92 zł (sześćset dziewięćdziesiąt złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) od 17 listopada 2020 r. do 21 czerwca 2021 r.;
4. 115,45 zł (sto piętnaście złotych czterdzieści pięć groszy) od 16 grudnia 2020 r. do 21 czerwca 2021 r.;
5. 480,71 zł (czteryście osiemdziesiąt złotych siedemdziesiąt jeden groszy) od 16 grudnia 2020 r. do 31 sierpnia 2021 r.;
6. 702,12 zł (siedemset dwa złote dwanaście groszy) od 16 stycznia 2021 r. do 31 sierpnia 2021 r.;
7. 702,12 zł (siedemset dwa złote dwanaście groszy) od 16 lutego 2021 r. do 31 sierpnia 2021 r.;

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III. zasądza od T. O. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. kwotę 1.117 zł (jeden tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1872/21

UZASADNIENIE

Pozwem z 17 czerwca 2021 r. powód Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego T. O. kwoty 3984,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu powód wskazał, że pozwany jest członkiem spółdzielni, któremu przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu nr (...) położonego w G. przy ul. (...), będącego w zarządzie powoda. Pozwany powinien do 15 każdego miesiąca uiszczać opłaty związane z eksploatacją lokalu.

Powód podniósł, że pozwany z tego tytułu za okres od września 2020 r. do lutego 2021 r. zalega z tego tytułu na łączną kwotę 3984,95 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym 1 września 2021 r. w sprawie o sygn. akt (...) Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany T. O. złożył sprzeciw zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. Swój sprzeciw uzasadnił tym, że nie posiada on długu wskazanego w nakazie zapłaty.

W piśmie procesowym z 3 marca 2022 r. powód złożył oświadczenie o cofnięciu pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia odnośnie kwoty 3984,95 zł, podtrzymując żądanie pozwu co do odsetek ustawowych od kwot i dat wskazanych w pozwie do odpowiednio: 21 czerwca 2021 r. i 31 sierpnia 2021 r. oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Powód podniósł, że pozwany już po wytoczeniu powództwa dokonał dwóch wpłat: 21 czerwca 2021 r. 2100 zł i 31 sierpnia 2021 r. 1884,95 zł, które zostały przez powoda zaliczone na poczet należności głównej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. O. przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w G. przy ul. (...). Budynek znajduje się w zarządzie (...) D. w G..

dowód: okoliczność bezsporna, a ponadto wydruk księgi wieczystej nr (...) – k. 14-18.

Łączna wysokość opłat eksploatacyjnych z tytułu użytkowania powyższego lokalu należnych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. za okres od września 2020 r. do lutego 2021 r. wynosiła 3984,95 zł.

dowód: kartoteka finansowa – k. 9, rozliczenia zużycia wody i energii elektrycznej – k. 10-11

8 lutego 2021 r. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w G. wystosowała do T. O. wezwanie do zapłaty.

dowód: wezwanie do zapłaty z dowodem nadania – k. 12-13.

Na poczet opłat eksploatacyjnych, już po wytoczeniu powództwa, zostały wykonane dwa przelewy: 21 czerwca 2021 r. w wysokości 2100 zł i 31 sierpnia 2021 r. w wysokości 3500 zł, przy czym z uwagi na istniejące zadłużenie, na poczet należności głównej za sporny okres zaliczona została kwota 3984,95 zł.

dowód: kartoteka finansowa – k. 34, potwierdzenia przelewów – k. 35-36.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaoferowanych przez powoda dowodów w postaci dokumentów, których autentyczność i wiarygodność nie była w toku procesu kwestionowana, nie budziła również wątpliwości Sądu.

Wobec cofnięcia pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty głównej, w pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z przepisem art. 203 § 1 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Uznając cofnięcie pozwu w tym zakresie za dopuszczalne, w rozumieniu art. 203 § 4 k.p.c., Sąd na podstawie art. 355 k.p.c. umorzył w tym zakresie postępowanie, bowiem powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew.

Zasadne w pełni było natomiast żądanie pozwu w pozostałym zakresie, w kształcie nadanym mu pismem powoda z 3 marca 2022 r.

Zgodnie z przepisem art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Stosownie natomiast do przepisu art. 481 § 2 k.c., jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych.

Jak wynikało z ustalonego w sprawie stanu faktycznego, pozwany nie dokonywał zapłaty na rzecz powoda w wysokości i terminach wskazanych w pozwie, zapłata nastąpiła dopiero przelewami odpowiednio 21 czerwca i 31 sierpnia 2022 r. zatem powodowi należały się ustawowe odsetki za opóźnienie od kwot zaległych opłat eksploatacyjnych za okres od dnia następnego od dat ich wymagalności do dnia zapłaty. Przy czym, Sąd uznał, że wobec wskazania, że powód zaliczył wpłatę dokonaną przez pozwanego 31 sierpnia 2022 r. również na inne zaległości pozwanego, nie doszło do zaspokojenia roszczenia powoda w zakresie ustawowych odsetek za opóźnienie. Pozwany dokonując przelewów nie wskazał, które konkretnie zobowiązania miał zaspokoić, zatem wierzyciel (powód) był uprawniony do zaliczenia ich na poczet należności głównych.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, uznając pozwanego za stronę, która przegrała spór w całości i zobowiązaną do poniesienia całości kosztów. Co prawda powód cofnął pozew co do kwoty głównej, a co do zasady przy cofnięciu pozwu, koszty procesu obciążają powoda (art. 203 § 2 zd. 2 k.p.c.), jednakże od tej zasady jest wyjątek w sytuacji, gdy cofnięcie pozwu następuje na skutek spełnienia przez pozwanego w toku procesu wymagalnego świadczenia.

W wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 KPC) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę (postanowienie Sądu Najwyższego z 7 marca 2013 r. IV CZ 8/13).

W konsekwencji, Sąd obciążył pozwanego obowiązkiem zwrotu powodowi celowych kosztów dochodzenia swoich praw, na które złożyły się opłata sądowa od pozwu w wysokości 200 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 917 zł (§ 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), w tym 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sygn. akt I C 1872/21

ZARZĄDZENIE

Dnia 1 lutego 2023 r.

1. (...);
2. (...);
3. (...)

Sędzia Marek Jasiński